

12-06-2022 Triniteit Antonius van Padua

+ Welkom in onze kerk waar wij vandaag twee belangrijke gebeurtenissen vieren. Als je naar de voorkant van het misboekje kijkt, lijkt er maar één gebeurtenis van belang: de vrijwilligersdag van onze gemeenschap. Deze lokale viering bevindt zich echter in de wereldwijde viering van Drievuldigheidszondag. De Triniteit, de Drie-eenheid of Drievuldigheid is het liturgisch thema van deze dag in het kerkelijk jaar. De dag van vrijwilligers staat vandaag in de context van de Drie-eenheid, een aanduiding van God die in de liturgie voortdurend klinkt. We begonnen zojuist met een kruisteken: in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Daarvóór was de Drie-eenheid al present in het openingslied. Wij bezongen de Vader die deze dag heeft gegeven, wij noemden Jezus in wie wij herboren zijn, wij riepen de Geest over ons af als een vuur, als een stem in ons midden. Het feest van de Drie-eenheid is een mooi kader voor de dag van vrijwilligers, de kostbare groep mensen die zich in al hun veelvormigheid tenslotte ook één weten. Vanuit een gezamenlijk beginsel doen ze al de dingen die op de voorkant van het misboekje staan vermeld. Hoe mooi is het wanneer onder de verscheidenheid van al deze gaven één hart klopt: wanneer we zingend, dienend, poetsend, vierend, ondersteunend een echte gemeenschap vormen. Drievuldigheid en vrijwilligersdag. Ze spreken beide van eenheid in veelheid; ze zijn enkelvoud en meervoud. Laten we dat volop vieren.

Kyrie Gloria

Gebed

God, Gij die een zijt, wij danken U dat wij U mogen kennen als Vader, bron van leven, als Zoon, midden onder ons aanwezig, als Geest, vuur in ons midden. Houdt ons gaande en doe ons lijken op U wanneer wij in deze kerk samenwerken voor een wereld in Uw geest. Amen

Spreekwoorden 8: 22-31; Romeinen 5: 1-5; Johannes 16: 12-15

Overweging

Vanaf onze vroege jeugd kennen we de begrippen enkelvoud/meervoud. Bij enkelvoud gaat het om één, bij meervoud gaat het om meerdere. Als ik de betekenis van de twee feesten die wij vandaag vieren goed begrijp, draait het zowel bij de Drie-eenheid als bij vrijwilligersdag om de relatie tussen een en meer. Enkelvoud en meervoud zijn niet hetzelfde, maar ze horen

wel bij elkaar. Maar hoe dan? Door de eeuwen heen is over de Drie-eenheid als de enkelvoudige God in meerdere Personen heftig getwist. Ook de Islam (met Jodendom en Christendom een monotheïstische godsdienst) accepteert de goddelijke drie-eenheid niet; ze noemt dat veelgodendom. In het christendom is de Triniteit een belangrijk onderdeel van het geloof dat door de generaties heen aan iedereen wordt geleerd. Ik weet nog dat op de lagere school de kapelaan in de catechismusles uitleg gaf over de Drie-eenheid. Hoe kon iets tegelijkertijd drie en een zijn? Hij zei: ga buiten maar witte klaver zoeken. Je zult steeds opnieuw drie blaadjes vinden die verenigd zijn op één steel. Onder ons was dan natuurlijk de sport om een klavertje te vinden met vier blaadjes. Het is niet nieuw: ook toen al gold het als een overwinning wanneer je het mysterie kon overrulen.

De kapelaan koos de natuur als leermeester. Die is de slechtste niet. Ze leert hoe alle modaliteiten, alle aspecten, alle verschillen een basis hebben. Ook het klavertje laat zien hoe diversiteit geworteld is in eenheid. God is één, maar we noemen Hem met drie namen. Hij is de Ene, schepper, beginsel, bron en principe, die zich op verschillende manieren laat kennen: wij noemen Hem Vader, grond van alle dingen, die alles wat zichtbaar is overstijgt en omvat; wij noemen Hem Zoon, die mens werd en het liefdesverband tussen mensen voorleeft; wij noemen Hem Geest die begeistert en kracht geeft om de juiste richting te vinden op het wegennet dat leidt naar liefde en vrede.

Vader, Zoon en Geest: drie-eenheid als oriëntatiepunt voor alles wat wij ondernemen. Enkelvoud en meervoud, een manier van zijn die ook uitgangspunt is op onze dag van vrijwilligers. Het enkelvoud van vrijwilligheid is 'vrijheid', het meervoud zijn de talloze talenten die uit vrijheid tot bloei komen. Of je nu poetst of bestuurt, zingt of diaconie beoefent: Vrijheid is de bron die aan de basis ligt van de wil om de eigen talenten in te zetten voor de taken die horen bij deze geloofsgemeenschap. Vrijheid is een variant van de wijsheid die bezongen wordt in de eerste lezing. 'De Heer heeft mij (wijsheid) ... in het begin gemaakt, nog voor alles er was, nog voor de aarde vorm kreeg... Ik was zijn lieveling, een bron van vreugde, elke dag opnieuw'.

Aan het begin van de zo divers uiteenlopende werkelijkheid waarin wij leven staat de Schepper met zijn lieveling wijsheid. Aan het begin van alle meervoud staat een enkelvoud. Voor de christelijke gemeenschap is dat de Ene die de meervoudige dynamiek in zich draagt van Vader, Zoon en Geest. Voor ons, vrijwilligers in deze gemeenschap, is dat de 'wijze vrijheid' die ons verbindt en de weg opent naar toegewijd handelen in een veelvoud van gaven.

Voorbede

God, U die zich openbaart als Vader, Zoon en Geest,
Versterk ons geloof dat U de basis bent van alle leven.

Dat U zich manifesteert in de tijd en de ruimte die ons gegeven zijn
Wij danken U dat wij mogen leven in uw wijsheid en onder uw zegen.
Laat ons zingend bidden

Wij bidden U voor al de mensen die gedoopt zijn in Uw naam:
Vader, Zoon en Heilige Geest.
Sterk hen in het vertrouwen dat alle wisselvalligheden
Samenkomen in Uw Naam.
Laat ons zingend bidden

Wij bidden voor alle vrijwilligers:
Dat ze met hun beste krachten in vrijheid werken.
Dat ze Gods genade handen en voeten geven
bij de opbouw van een wereld waarin het goed is om te leven.
Laat ons zingend bidden

Voorganger:

God, door U als Vader hebben wij een goddelijk DNA,
geschapen naar U toe;
God, in U die in Jezus mens geworden bent
zijn we broers en zussen van elkaar;
God, in de gave van Uw Geest
ontvangen wij de energie om uw scheppende kracht voort te zetten.